

Zahájení: Ve jménu Boha Otce, i Syna i Ducha svatého.

Pozdrav: Vítám vás, sestry a bratři 4. neděli velikonoční ke společnému slavení bohoslužeb v tomto shromáždění. Pokoj Boží s vámi se všemi.

Takto zdravím nejen 15 účastníků bohoslužeb, konaných v kazatelské stanici ve Slatiňanech, kde jsme se sešli, protože právě pro maximálně 15 osob je povoleno konání bohoslužebných shromáždění „ve stavu nouze“ (jinak se zde „za normálního stavu“ scházíváme právě první neděli v měsíci), ale zdravím také všechny vás, kdo se k nám připojujete při domácí pobožnosti. (Pokud vám to vyhovuje, můžete tak učinit i v čase - v 10.30).

Vstupní slovo: Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. (Ž 23)

Píseň: 168

Modlitba: Milý Bože, svůj domov přicházíme hledat k Tobě. Jako milující matka jsi nám dal život, učíš nás chodit ...a ošetřuješ naše pády. Jako dobrý otec nás učíš životu, zastáváš se nás ...a ošetřuješ naše pády. Dal jsi pro nás svého Syna jako dobrého pastýře; on nás zná - každou a každého jménem. Rozechvívej nás svým Duchem, abychom vnímali jeho hlas a dali se jím vést. Pomoz nám překonat překážky, které nás od Tebe i jedny od druhých vzdalují. Prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen

Čtení: Zjevení Janovo 7:9-17 *Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečeni v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. 10 A volali velikým hlasem: "Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi." 11 A všichni andělé se postavili kolem trůnu, kolem starců i těch čtyř bytostí a padli před trůnem tváří k zemi, 12 klaněli se Bohu a volali: "Amen! Dobrořečení i sláva a moudrost, díky a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen!" 13 Jeden z těch starců na mne promluvil: "Kdo jsou a odkud přišli ti v bílém rouchu?" 14 Řekl jsem: "Pane můj, ty to víš!" A on mi řekl: "To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově. 15 Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou. 16 Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, 17 neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu s očí.*

Píseň: Evangelický zpěvník Dodatek 662 „Do země se skrývá zrnko pohřbené“

Text: Evangelium podle Jana, 21/15-23: *Když pak pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: "Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?" Odpověděl mu: "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Řekl mu: "Pas mé beránky." 16 Zeptal se ho podruhé: "Šimone, synu Janův, miluješ mne?" Odpověděl: "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Řekl mu: "Buď pastýřem mých ovcí!" 17 Zeptal se ho potřetí: "Šimone, synu Janův, máš mne rád?" Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: "Pane, ty víš všecko, ty víš také, že tě mám rád." Ježíš mu řekl: "Pas mé ovce! 18 Amen, amen, pravím tobě, když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš." 19 To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: "Následuj mne!" 20 Petr se obrátil a spatřil, že za nimi jde učedník, kterého Ježíš miloval, ten, který byl při večeři po jeho boku a který se ho tehdy otázal: "Pane, kdo tě zrazuje?" 21 Když ho Petr spatřil, řekl Ježíšovi: "Pane, co bude s ním?" 22 Ježíš mu řekl: "Jestliže chceš, aby tu zůstal, dokud nepřijde, není to tvá věc. Ty mne následuj!"*

Kázání:

Ježíš se setkává s učedníky u Galilejského jezera, v jejich domácím prostředí. - Co patří k domácímu prostředí, k tomu, kde jsme „doma“? - Láska, otevřenost, ale i bolest a skrytá zranění... A do toho všeho Ježíš vstupuje.

Na břehu jezera začíná svítat a v tom světle se rýsuje několik postav. Sedm statečných a jeden cizinec. Jednou z těch postav je Šimon, syn Janův. O něm a s ním se vede řeč; ale vlastně taky s námi, s každým z nás právě v těch povoláních či nejistých situacích, která každý a každá máme nebo před kterými stojíme.

Šimonova situace tehdy ráno by se možná dala docela výstižně nazvat tak, že neví čím je. Myslel si, že je Ježíšův. Ale myslí si to teď?

Je po velikonocích. Mezitím byl milovaný Mistr zatčen, odsouzen a popraven. Učedníci se rozprchli a Šimon Petr? Ten došel za Ježíšem až na nádvoří veleknězova domu. A tam, ohřívaje se vystydly u ohně, třikrát řekl, že k Ježíšovi nepatří. Pak je svědkem prázdného hrobu, zažije v Jeruzalémě setkání s Ježíšem uprostřed ostatních učedníků... A teď už jsou opět zpátky v Galileji. Vydali se opět rybařit. Snad proto, že už rezignovali na to, co s Ježíšem zažili, a vrátili se k tomu, co bylo dříve. Možná svoji obživu nikdy zcela neopustili. Petr řekl: „Jdu lovit ryby“ a ostatní jdou s ním.. Patří Petr a ostatní k Ježíšovi nebo jsou tam, kde bývali před setkáním s Ním? - V každém případě, Ježíš znovu vstoupí do jejich všedních dnů. Jsou na rybách. A když je marná i jejich práce, Ježíš na ně čeká na břehu. A jako kdyby se věci opakovaly. Nejen že síť je opět nečekaně plná ryb, ale Petr opět předbíhá a brodí se k Ježíšovi. Jemu i ostatním učedníkům je, jakoby vrátili domů.

Šimonovi přezdívkou říkali Skála tedy Petr, tvrdák, chlap jak hora, je na něj spoleh. Člověk, kterého jen tak něco nezlomí. Sám Ježíš to vymyslel podle toho, jak Petra znal. Mezi učedníky míval často náskok hlavně v rozhodnosti a pevnosti. On vyznal před Ježíšem: „Ty jsi mesiáš, Syn Boha živého!“ (Mt 16,16), on byl připraven jít a položit za Ježíše svůj život a jindy ještě dodával: i kdyby všichni odpadli, já ne! Však také v Getsemane při zatýkání Ježíše tasil meč k obraně... Byl si jistý, že je na správném místě, sebejistý. Asi to patřilo k jeho nátuře.

Je po Velikonocích, a už víme, že ten, kdo položil svůj život za přátele, nebyl Šimon. Když se teď Šimon Petr setkává se svým Pánem u ohně a přijímá z jeho rukou chléb, oba už vědí, jak se ve své pevnosti spletl. Není to tak dávno, co odhodlaný ke všemu došel Petr právě až k ohni - na dvůr velekněžského paláce – a dál už to zkrátka nešlo. I tohle je Petr: člověk, který navzdory své lásce a svým kvalitám zrazuje své odhodlání i Krista; zklamal – asi především sám sebe.

Teď zase hoří oheň a u něj je stejný a přece jiný Petr, už o sobě ví lépe, co je zač - a neví čím je. A je tu i jiný ale přece stejný Kristus; ponížený a vyhnaný ze světa a přece zpátky jako ten, který dobře ví, co je v člověku.

Tam na ohništi na něj a na ostatní čeká připravené jídlo - snídaně Páně. Jen ještě přihodí něco z toho, co jim Ježíš pomohl nachytat. A už slyší: pojďte jíst. Ježíš rozdává – chléb, rybu. Jsou zase doma – s Ježíšem. Vrací se k tomu, co za Ježíšova života poznali a co se jim zdálo, že vyšumělo naprázdno. – Jak je tomu s tím navracením? Kdo se vlastně vrací a kam? Je to tak, že Ježíš vrací učedníky domů k sobě. Je to ale návrat v nové kvalitě. Učedníci nevstupují dvakrát do stejné vody. Hned po jídle se to ukáže.

Už se rozednilo, učedníci jsou najedeni a hřejí se okolo ohně – lepšího ohně, než byl ten, u něhož se ohříval Petr v noci své zrady na nádvoří veleknězova domu. Ježíš se dává právě s Petrem do řeči. Horlivý Petr je opět Šimon a minulost je najednou opět tady. Čas nebyl lékařem ran minulosti. Minulost musí být zpracována. Je to bolestné – někdy nemožné pro celou generaci. Rány se otvírají. Ježíš se ptá Petra na jeho lásku. Jsou to bolestné otázky. Petr je se zvláštní naléhavostí dotazován. „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Ježíš se jistě neptá kvůli sobě, aby zjistil, jak to je, to Petr a my se potřebujeme vždycky pozastavit, znovu mít možnost odpovědět a vyznat svou lásku.

Měl Petr Pána Ježíše rád nebo neměl? Víme přece, že měl. Ale: mohl jej Petr mít rád, když

ho zapřel? Mohli bychom mít někoho rádi a přitom ho zapřít? Zkusme si na to pro sebe odpovědět. – V první chvíli se nám asi zdá jasné, že ne. Pokud někoho mám ráda, nikdy ho nezapřu. Můžeme se na sebe v tomto spolehnout? Zdá se hrozné, kdyby to tak nemělo být. Je to hrozné. Ale můžeme se na sebe spolehnout? Kdo prožil válečná léta, kdo prožil padesátá léta i mnozí, kdo jsme prožili pozdější léta – máme za to, že se na sebe můžeme opravdu spolehnout?

V knize George Orwella "1984", která výstižně zobrazuje totalitní společnost, tak tam hlavní hrdinka zradí svého milého, když jí dají hlavu do klece s krysou, které ona se šíleně bojí. Měla ho ráda, milovala ho... Mohl mít Petr Ježíše rád, když ho zapřel? Petr se na sebe nemohl spolehnout. A přitom měl vždycky za to, že kdyby všichni, tak on nepochybně neseleže, ve své víře si připadal naprosto pevný. - Při předchozí otázce, zda bychom mohli zapřít (zradit, zničit vztah) někoho, koho máme rádi, si umíme představit, že leckdo z lidí, které známe, by možná něco takového udělal. U sebe to pokládáme za nemožné. Stejně Petr: možná kdokoli jiný, ale on nikdy neodpadne. Je po velikonocích. Jak to s Šimonem Petrem bylo, víme. A teď už i Petr ví, jak to bylo a je s Ježíšem - že i když byl Ježíš zabit, je živý. A může spolu s ostatními zakusit jeho blízkost. Ale palčivým otázkám se vyhnout nemůže. Ježíš se ptá, zda je Petr ve své lásce opravdu lepší než ostatní. Ježíš Petrovu lásku nezpochybňuje, ale dává mu šanci, aby ji mohl vyznat.

Všimněme si dobře toho pořadí: Ježíš, jako ten, který byl zraněn, přichází první k tomu, který ho zradil, nejprve s ním láme chléb a pak ve světle téhle lásky mu dává příležitost vyznat lásku vlastní. Namísto „nikdy ti to nezapomenu, dokud...“ přichází Kristus se slovy: „Šimone, synu Janův, máš mě rád? Protože já tě mám moc rád.“ Šimon má šanci vyslovit, rozpomenout se a přijmout či opravdu je. Vidí sebe v pravé podobě: statečný i zbabělý, věrný i zrazující, oddaný i zraňující... A přece Kristův. A proto vděčně vyznává: „Ano, Pane, Ty víš, že Tě mám rád.“ - Dostal možnost obnovit svůj vztah, porušený zradou z jeho strany. A právě tehdy slyší třikrát pověření: pas mé beránky. Co to znamená, pro Petra, a taky pro nás? Právě tehdy se stáváme plně kvalifikovaným učedníkem, když sami víme, že víc než naší údernosti a síly a všelijaké autority osobnosti je třeba lásky. Lásky Kristovy a lásky ke Kristu.

Vyznat a milovat Krista může jistě znamenat „cítit jej ve svém srdci“, ale především to znamená jeho následovat a poslouchat, vědět, že my sami nejsme středem světa ani působi požeňání. Petr už ví, že víc než přesvědčení o vlastní pevnosti, je třeba vědět o milosti. Proto se z něho stane apoštol, biskup, představený církve, senior, právě a především pro tu lásku a pokoru je způsobilý vést a starat se o další spolubratry a spolusestry. A to i když ho přepášou a povedou na místa a do situací a problémů, které si nevybral.

To znamená následování Krista. Ten jiný nás vypraví, ale také nás povede: ne kam se nám zachce a zamane, ale kam bychom si často vůbec nevyšlápeli. Do míst, která bychom si sami nevybrali, do povolání, k nimž jsme nikdy netíhli, k práci, která nás nikdy nezajímala, za lidmi, mezi něž bychom sami nikdy nezavítali... Vypadá to, že nás už nic veselého nečeká. Pán nás povede, kam jsme si nevybrali a kam nechceme, a bude to chmurná cesta... Ano, bylo by to tak, kdyby tu neznělo: „Pojď za mnou“, následuj mne. - To znamená: nejdu sám, nejdu sama, ale někdo přede mnou mi prošlapává cestu – vidím, že je to „možná cesta“ a já mohu jít až jako druhý/á, vlastně krytý/á, chráněný/á tím, kdo jde přede mnou.

Na břehu Tiberiadského jezera začíná svítat. I v tom přeneseném významu - Šimonu Petrovi a dalším a snad i nám. Ten rozhovor slyšíme každý sám pro sebe do těch nejrůznějších povolání, která jsou nám svěřena.

Máš mě rád(a)? ptá se Kristus. Protože já s Tebou počítám. A když vyznáváš lásku a bereš ji vážně, tak to něco znamená, tak to asi ovlivní tvé životní volby... Snad to dá odvahu dělat věci smysluplné než jen výnosné; snad se nebudeš bát vsadit na důvěru k druhým; snad ti láska bude přednější než dosavadní pořádky a tradiční představy a otevře i druhým oči pro lásku Kristovu. - O toho druhého učedníka, kterého Pán miluje a který jde za tebou, se teď chvilku nestarej... přenechejme ho na starosti Kristu – Ty mě následuj.

Modlitba: Kriste, děkujeme, že Tvá láska má navrch nad každým naším hříchem, nad každým rozdělením, nad vším co my klademe jako překážky. Pro Tvou lásku jsou naše hříchy přikryty, Tvou milostí jsme zváni i posilováni k životu novému a odpovědnému. Amen

Píseň: 379

Sborová ohlášení:

1. Ještě příští týden obdržíte do svých schránek (e-mailových nebo poštovních) domácí pobožnost na neděli 10. května. Budu ji posílat už ve čtvrtek večer, protože v pátek ráno, 8.5. odjíždíme s konfirmandy na víkend, na závěrečné soustředění. **Konfirmace** se bude konat v neděli **21.června 2020** .

2. K bohoslužbám v kostele v Chrudimi se sejdeme v neděli 17. května v 9.00. K těmto bohoslužbám Vám pošleme podrobnější informaci příští týden.

3. Po skončení nouzového stavu (od 17.května) se budeme moci, doufám, opět scházet k biblické hodině.

4. Schůze staršovstva se uskuteční ve čtvrtek 7.5. od 18.00 na faře.

Táborová schůzka s vedoucími je naplánována na tuto neděli 3.5. od 15.00 na faře.

Přímluvy: Rádi bychom společenství s Tebou, Kriste, měli před očima při všech závažných rozhodováních svého života, ve všem, co budeme dělat. Prosíme, posiluj nás v tom svém Slovem. Prosíme nyní také za všechny trápené nemocí, aby poznali, že nemoc není trestem a že je neodloučí od Tvé lásky. Prosíme za všechny zatížené závistí a nenávisť, aby poznali, že sdílení a odpuštění je bohatství, které Ty nabízíš každému. Prosíme za opuštěné a bezradné, aby poznali Tvé vedení, aby našli pomoc, oporu a společenství. Kriste, prosíme, buď přítomen všude, kde lidé touží po lásce, po bezpečí, po domově, po pravdě, po pokoji a tak připravuj tento svět na příchod Tvého království. Ve tvém jménu se modlíme Otče náš ... Amen

Poslání: Společně kříž neste, chléb lámejte, bolest snášejte, radost sdílejte, evangelium žijte, lásku dávejte, světlo chraňte. Tmu přemáhá Bůh.

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce,
Hospodin je ti stínem po pravici.
Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.
Hospodin tě chrání ode všeho zlého,
on chrání tvůj život.

Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen

Píseň: 579